

Posłaniec św. Brunona

Gazetka parafii p.w. św. Brunona Bonifacego z Kwerfurtu w Łomży

Numer 163

23 listopada 2014 r.

Dar nowego życia

Naukę na temat chrztu podaje św. Paweł. W Liście do Rzymian pisze, że "my wszyscy, którzyśmy otrzymali chrzest zanurzający w Chrystusa Jezusa, zostaliśmy zanurzeni w Jego śmierć. Zatem przez chrzest zanurzający nas w śmierć, zostaliśmy razem z Nim pogrzebani po to, abyśmy i my wkroczyli w nowe życie" (Rz 6,3-4). Komentarzem wiary w rozumienie słów świętego Pawła jest liturgia udzielania tego sakramentu. Na szczególną uwagę zasługuje czytane słowo Boże, które przybliży Boże obietnice zbawienia

ludzi oraz słowa wypowiedane wraz z czynionymi gestami i występującymi symbolami.

Zazwyczaj chrztu udziela się dzieciom. W związku z tym wielu zastanawia się, czy jest to słuszne, skoro one nie rozumieją tego, w czym uczestniczą. Powodem, dla którego Kościół udziela chrztu już niemowlętom, jest wiara w otrzymywanie za pośrednictwem tego sakramentu daru nowego życia, którego dawcą jest Chrystus. Charakteryzuje je wspólnota życia z Jezusem Chrystusem i z wszystkimi, którzy w Niego wierzą. Tak więc od chwili chrztu sam Bóg w osobie Ducha Świętego zamieszkuje w człowieku. Dar Bożego życia czyni ochrzczonego domownikiem "domu Ojca", a zamieszkujący w nim Duch Święty pozwala zwracać się do Niego: "Abba!" - "Ojcze!".

* * *

Przed letniością i powierzchownością chrześcijaństwa ponownie przestrzegł Ojciec Święty. Podczas porannej Mszy w kaplicy Domu św. Marty Franciszek zaznaczył potrzebę stałej gotowości do nawrócenia na wezwanie Chrystusa. W przeciwnym razie grzesznikom grozi zupełne zepsucie.

W swojej homilii Papież wyszedł od pierwszego czytania liturgicznego z Apokalipsy, gdzie słyszymy wezwanie do nawrócenia skierowane do chrześcijan z Laodycei, którzy popadli w swoiste „ciepełko”. Chodzi tu o rodzaj „duchowości wygodnictwa”: „robię co mogę i mam święty spokój; niech nikt mi głowy nie zawraca dziwnymi rzeczami” – wyjaśnił kaznodzieja. I dodał: „Kto tak żyje, sądzi, że w niczym nie zawodzi: chodzi w niedzielę na Mszę, czasem się modli, czuje się dobrze sądząc, że żyje w stanie Bożej łaski. Jest zatem bogaty i niczego mu nie trzeba”. Takie duchowe wygodnictwo to stan grzechu – stwierdził Papież zaznaczając, że Bóg nie szczędzi takim słów potępienia: „Skoro jesteś letni i ani gorący, ani zimny, chcę cię z mych ust wyrzucić”. Zaleca jednak z drugiej strony, by owi „wygodni chrześcijanie” oblekli się w nowe szaty, bo są nadzy.

Ewangelia wg Św. Mateusza (Mt 25,31-46).

Jezus powiedział do swoich uczniów: «Gdy Syn Człowieczy przyjdzie w swej chwale i wszyscy aniołowie z Nim, wtedy zasiądzie na swoim tronie, pełnym chwały. I zgromadzą się przed Nim wszystkie narody, a On oddzieli jednych od drugich, jak pasterz oddziela owce od kózłów. Owce postawi po prawej, a kózłóy po swojej lewej stronie. Wtedy odezwie się Król do tych po prawej stronie: „Pójdźcie; błógóstawieni Ojca mojego, weźmijcie w posiadanie królestwo, przygotowane wam od założenia świata. Bo byłem głodny, a daliście Mi jeść; byłem spragniony, a daliście Mi pić; byłem przybyszem, a przyjęliście Mnie; byłem nagi, a przyodzialiście Mnie; byłem chory, a odwiedziliście Mnie; byłem w więzieniu, a przyszlście do Mnie”. Wówczas zapytają sprawiedliwi: „Panie, kiedy widzieliśmy Cię głódnym i nakarmiliśmy Ciebie? spragnionym i daliśmy Ci pić? Kiedy widzieliśmy Cię przybyszem i przyjęliśmy Cię? lub nagim i przyodzialiśmy Cię? Kiedy widzieliśmy Cię chorym lub w więzieniu i przyszlśmy do Ciebie? ”. Król im odpowie: „Zaprawdę powiadam wam: Wszystko, co uczyniliście jednemu z tych braci moich najmniejszych, Mnieście uczynili”. Wtedy odezwie się i do tych po lewej stronie: „Idźcie precz ode mnie, przekłóci, w ogień wieczny, przygotowany diabłu i jego aniołóm. Bo byłem głódnym, a nie daliście Mi jeść; byłem spragniony, a nie daliście Mi pić; byłem przybyszem, a nie przyjęliście Mnie; byłem nagi, a nie przyodzialiście Mnie; byłem chory i w więzieniu, a nie odwiedziliście mnie”. Wówczas zapytają i ci: „Panie, kiedy widzieliśmy Cię głódnym albo spragnionym, albo przybyszem, albo nagim, kiedy chorym albo w więzieniu, a nie usłużyliśmy Tobie? ” Wtedy odpowie im: „Zaprawdę powiadam wam: Wszystko, czego nie uczyniliście jednemu z tych najmniejszych, tegoście i Mnie nie uczynili” . I pójdą ci na mękę wieczną, sprawiedliwi zaś do życia wiecznego».

* * * * *

KRÓLEWSKA EWANGELIA

Pałac – sala tronowa, na ścianach kobierce, pod nogami dywany, na podwyższeniu tron otoczony służbą dworską – a na tronie król pełen dostojeństwa i majestatu. Przed nim w pokłonach tłum podwładnych, którzy z łękiem i trwogą czekają na rozkazy i decyzje swego władcy.

Inaczej jest w dzisiejszej „królewskiej” Ewangelii. I choć nie brakuje w niej majestatu i władczej potęgi, to jednak tchnie ona sprawiedliwością pełną mądrości, uczciwości i Bożej chwały. Syn Człowieczy jako król ocenia swoich poddanych po ich czynach znamionujących dobroć i miłość wobec innych. Wyrokiem „skazującym” na wieczną szczęśliwość są najcudowniejšie słowa, jakie człowiek może usłyszeć od Boga samego – „Wszystko, co uczyniliście jednemu z tych braci moich najmniejszych, Mnieście uczynili”. To radość i szczęście być wśród tych, którzy stoją po prawej stronie Króla.

Jest też niestety i strona lewa, dla tych, którzy nie zrobili nic dla innych, a tym samym nic dla Boga. Dla nich wyrok z ust Chrystusa Króla jest wyrokiem rzeczywiście skazującym i potępiającym na wieczność.

Co zrobić, by być z tymi po prawej stronie? Chrystus mówi – masz być wśród głódnym i spragnionym i im pomóc, masz być wśród chorym i opuszczonym i ich wesprzeć, masz przyjmować strudzonym i odwiedzać więźnióm, niosąc im duchową pociechę, masz być dla tych najmniejszych wsparciem, pomocą i pociechą. To kosztuje nas jakiś wysiłek, trud, może nawet przekreślenie siebie dla dobra innych. Ale warte jest tych słów, które kiedyś z ust Chrystusa usłyszmy: „weźmijcie w posiadanie królestwo przygotowane wam od założenia świata”. Naprawdę warte.

W TYM TYGODNIU PATRONUJĄ NAM:

• w **poniedziałek**, 24 listopada – św. Andrzej Dung-Lac, (ok.. 1795-1839), prezbiter i jego Towarzysze, męczennicy wietnamscy; w tej grupie są różne osoby: prezbiterzy, klerycy, osoby świeckie; ich wspólną cechą charakterystyczną jest odważne głoszenie wiary chrześcijańskiej na ziemiach dzisiejszego Wietnamu (wspomnienie obowiązkowe).

Wypełnianie zaciągniętych zobowiązań

- W kręgu naszej kultury większość ludzi otrzymuje chrzest zaraz po urodzeniu. Fakt ten — dobitniej jeszcze niż chrzest dorosłych — świadczy o tym, że nowe życie i przynależność do społeczności wierzących są absolutnym darem udzielanym przez samego Boga. Przy chrzcie dzieci można jednak przeoczyć coś bardzo ważnego, mianowicie to, że chrzest i wiara należą do siebie nierozdzielnie. Przyjęcie chrztu pociąga za sobą konsekwencje. Człowiek ochrzczony winien żyć inaczej niż nieochrzczony, bowiem dla niego miarą życia stał się Jezus. Chrzest nie może być więc tylko wydarzeniem z przeszłości. Wynika z tego, że sakrament ten stawia przed ochrzczonymi zadanie nieustannego upodabniania się do Jezusa. Dla chrześcijanina oznacza to przyjęcie tego, co Jezus nakazuje: uznawania potrzeb bliźnich za swoje, stawiania po stronie cierpiących i słabych, szukania woli Bożej w każdym zdarzeniu i jednoczenia się przez miłość z Bogiem. Ponadto domaga się podejmowania wysiłku zgłębiania swojej wiary zgodnie z wiarą Kościoła trwającego w jednoświadczeniu wiary z biskupami i papieżem.

Świadomi posiadanej godności jak też wynikających z niej zadań ochrzczeni oddają publiczny kult Bogu (modlą się, uczestniczą w sakramentach świętych), dają świadectwo swej wierze w środowisku, w którym żyją i pracują oraz uczestniczą w posłannictwie całego Kościoła w dzisiejszym świecie. Rodzice świadomi otrzymanego daru podczas własnego chrztu proszą o chrzest dla swojego dziecka, a później towarzyszą im i pomagają w rozwoju życia z Bogiem służąc przykładem życia chrześcijańskiego. W wypełnianiu tego zadania pomagają im rodzice chrzestni, którzy podczas udzielania chrztu występujący w roli świadków otrzymania prawdziwego życia.

W Wigilię Paschalną Kościół celebrować odnowienie przyrzeczeń chrzcielnych, aby u wszystkich ochrzczonych ożywiać łaskę chrztu oraz ustawicznie budzić świadomość godności i zadań zeń wypływających. Aktem tym Kościół przypomina też ochrzczonym, że chrzest to nie tylko wspomnienie pięknego momentu z dzieciństwa, ale wciąż aktualna rzeczywistość. Przypomnienie o konieczności wyrzekania się wszystkiego, co sprzeciwia się Bogu i wyznawania w Niego swej wiary uczy chrześcijan wierzyć, że Bóg ludzi zawsze przyjmie, nawet wówczas gdy zawiedli i zapomnieli o chrzcie, źródle i fundamentach ich życia. Zapewnia ich, że Pan Bóg nigdy człowieka nie okłamie i nie okłamie.

Sakrament chrztu św. jest bramą sakramentów - konieczny do zbawienia. W tym sakramencie człowiek zostaje uwolniony od grzechu pierworodnego, upodobniony do Chrystusa oraz włączony do Kościoła. (por. *Kodeks Prawa Kanonicznego kan. 849*)

Przed chrztem:

Rodzice dziecka, najpóźniej na tydzień przed planowanym terminem zgłaszają dziecko do chrztu.

Wymagane dokumenty: odpis metryki urodzenia z USC,

Należy wybrać dwoje chrzestnych: ojca i matkę. Rodziców i chrzestnych obowiązuje spowiedź.

Rodzice chrzestni winni przedstawić odpowiednie zaświadczenia od swojego księdza proboszcza.

Rodzice chrzestni:

Zgodnie z chrześcijańską tradycją, przyjmujący chrzest powinien mieć, jeśli to możliwe, chrzestnego. Jego zadaniem jest, w wypadku chrztu osoby dorosłej, towarzyszenie w dochodzeniu do wiary i poznawaniu życia chrześcijańskiego; a w przypadku chrztu dziecka ma on wraz z rodzicami przedstawić dziecko do chrztu i pomagać w jego wychowaniu religijnym, tak, by prowadziło życie prawdziwie chrześcijańskie. Chrzestnym nie może więc być każdy. Więcej, Kościół stawia osobom, które mają być chrzestnymi bardzo konkretne wymagania. Chrzestnym może być ten, kto:

- jest katolikiem;
- ma wymagane kwalifikacje i chce pełnić to zadanie;
- jest wystarczająco dojrzały do pełnienia tego zadania, to znaczy ukończył szesnaście lat;
- przyjął trzy sakramenty wtajemniczenia: chrzest, bierzmowanie i Eucharystię;
- prowadzi życie zgodne z wiarą i zadaniami jakie ma pełnić;
- prawo nie zabrania mu pełnienia zadań chrzestnego (tzn. jest wolny od jakiegokolwiek kary kanonicznej);
- nie jest ojcem ani matką dziecka /osoby przyjmującej chrzest/.

Zgodnie z tymi normami pomyłką jest wybór na chrzestnego osoby niepraktykującej, czy żyjącej w związku cywilnym lub konkubinacie (bez ślubu „kościelnego”), albo osoby jawnie występującej przeciwko prawdom wiary i moralności (np. popierającej aborcję, małżeństwa homoseksualne, używanie środków antykoncepcyjnych, negującej wartość Eucharystii czy spowiedzi oraz sakramentu małżeństwa itd.).

Musi przecieżyć, wraz z rodzicami dziecka, wyznać wiarę, w której dziecko ma być ochrzczone, i wyrzec się wszelkiego zła!

Powinna być to osoba bliska rodzinie dziecka, mająca z nią częste kontakty (czy może dbać o wiarę dziecka chrzestny, który widuje chrześniaka raz czy dwa razy w roku?). Chrzestny powinien również cieszyć się autorytetem, tak, by w razie potrzeby mógł zwrócić uwagę dziecku i jego rodzicom na błędy czy braki wychowania.

To dlatego, gdy chrzestny nie jest osobiście znany proboszczowi, wymagane jest zaświadczenie z jego rodzinnej parafii, że jest osobą wierzącą i praktykującą.

Porządek nabożeństw w naszym kościele

Msze święte: w niedziele: 7⁰⁰, 9⁰⁰, 11⁰⁰, 13⁰⁰, 15⁰⁰, 18⁰⁰.
w dni powszednie: 7⁰⁰, 18⁰⁰.
* * * * *

Wspólnoty w naszej parafii:

Z tajemnicy Kościoła wypływa wezwanie, skierowane do wszystkich członków Mistycznego Ciała Chrystusa, aby aktywnie włączyli się w misję i w budowę Ludu Bożego jako organiczna wspólnota, sprawując różne posługi zgodnie z otrzymanymi charyzmatami. Echo tego wezwania rozbrzmiewa nieustannie w dokumentach Magisterium Kościoła, zwłaszcza od Soboru Watykańskiego II. (*Lumen gentium*, 33).

Zapraszamy do Grup Parafialnych:

- **Odnowa w Duchu Świętym** (w każdy poniedziałek po Mszy św. o godz. 18⁰⁰)
- **Oaza** (młodzieży w piątki po Mszy św. o godz. 18⁰⁰, dzieci w każdy I i III czwartek miesiąca godz. 16³⁰)
- **Ruch Rodzin Nazaretanckich:** W każdy wtorek od godz. 17⁰⁰ Adoracja Najświętszego Sakramentu prowadzona przez Ruch Rodzin Nazaretanckich. Spotkania GRUPY MAŁŻENSKIEJ RRN (Rodziców i Dzieci) co drugi piątek po mszy św. o godz. 18⁰⁰. Spotkania dorosłych członków i sympatyków RRN w każdą środę o godz. 17⁰⁰ na zapleczu.
- **Zespół Soli Deo** (próba w każdy piątek o godz. 20⁰⁰)
- **Schola dziecięca** (próba w każdą sobotę o godz. 9⁰⁰)
- **Chór parafialny** (próba w każdą środę po Mszy św. o godz. 18⁰⁰)
- **Ministranci** (zbiórka w każdą sobotę o godz. 10⁰⁰)
- **Różaniec rodziców za dzieci** (w pierwszy dzień każdego miesiąca o godz. 17⁰⁰)
- **Wspólnota Intronizacji NSPJ** (adoracja w każdą niedzielę po Mszy św. o godz. 7⁰⁰)
- **Parafialny Zespół Caritas.** W każdy pierwszy wtorek miesiąca o godz. 16⁰⁰ - osoby korzystające z pomocy PZC modlą się na różańcu w intencji wszystkich darczyńców i sponsorów.
- **Koła Żywego Różańca**
- **Parafialna świetlica „Bonifacy”**
- **Ruch modlitewny Adoremus** (Adoracja Najświętszego Sakramentu w każdą ostatnią niedzielę miesiąca po Mszy św. o godz. 18⁰⁰)

Kancelaria czynna jest: pon. - czwartek od 8³⁰ do 10⁰⁰; piątek i sobota od 16⁰⁰ do 18⁰⁰.

W każdy piątek od godziny 17⁰⁰ istnieje możliwość skorzystania z bezpłatnej pomocy psychologicznej w ramach funkcjonującej **Poradni Rodzinnej** przy naszej parafii. Zapraszamy każdego, kto jest zaniepokojony swoją sytuacją małżeńską, domową czy rodzinną. Poradę udziela pan psycholog (tel. 602 460 998 lub 86 216 3955).

* * * * *

Ogłoszenia DUSZPASTERSKIE

1. Przeżywamy dziś uroczystość Chrystusa Króla Wszechświata. Ma ona nam przypominać przede wszystkim o tym, że dla człowieka wierzącego królować znaczy służyć, a to pociąga za sobą gotowość bycia do dyspozycji drugiego człowieka. Uroczystość ta została ustanowiona w 1925 roku przez papieża Piusa XI. Jej celem jest zwrócenie uwagi na to, że Chrystus z samej swojej natury jest Królem, jak zresztą sam się określił, stojąc przed Piłatem. Królestwo Jego jednak nie jest z tego świata, dlatego nie można próbować określać Chrystusowego królowania na podobieństwo ziemskiego. Królestwo Jezusa obejmuje wszystkie ludy, języki i narody, a panowaniu Jego nie będzie końca. Za każdym razem, gdy odmawiamy modlitwę „Ojcze nasz”, wypowiadamy wezwanie: „Przyjdź królestwo Twoje”, prosząc o to, by nastąpiło królestwo Jezusa, które nie jest z tego świata. Jest to królestwo sprawiedliwości, miłości i pokoju. Warto, abyśmy o tym pamiętali w naszej codzienności.

2. Dzisiejsza niedziela jest zarazem ostatnią niedzielą roku liturgicznego. Za tydzień rozpoczniemy Adwent – czas przygotowania na święta Bożego Narodzenia. Niech ten ostatni tydzień roku liturgicznego pobudzi nas do refleksji nad naszym podejściem do wiary w codziennym życiu.

Wasz Proboszcz

Parafia Rzymско - Katolicka pw. Św. Brunona Bonifacego z Kwerfurtu

18 - 400 Łomża, ul. Wojska Polskiego 135

Konto: Bank Pekao SA 57 1240 1532 1111 0000 2055 6732

Proboszcz: ks. Dariusz Nagórski, tel. 86 216 39 55, 602 764 839,

ks. Andrzej Łupiński, ks. Piotr Kleczyński, ks. Piotr Ogródowicz - tel. na wikariat 86 216 94 50
ks. Infułat Henryk Jankowski

E'mail: dariusz.nagorski@gmail.com

strona internetowa: www.brunon.lomza.pl